

67 CAÑONAZOS TALMÚDICOS: VOL. 42
(Guittín 55b-56a: la destrucción de Jerusalén)

אקמצא ובר קמצא חרוב ירושלים.
דההוא גברא דרחמיה קמצא ובעל דבביה בר קמצא, עבד
סעודתא.

אמר ליה לשמעיה: זיל אייתי לי קמצא.

אזל אייתי ליה בר קמצא.

אתא אשכחיה דהוה יתיב אמר ליה: "מכדי ההוא גברא בעל

דבבא דההוא גברא הוא? מאי בעית הכא? קום פוק!"

אמר ליה: "הואיל ואתאי שבקן ויהיבנא לך דמי מה דאכילנא

ושתינא." (56a)

אמר ליה: "לא"

אמר ליה: "יהיבנא לך דמי פלגא דסעודתיך."

אמר ליה: "לא."

אמר ליה: "יהיבנא לך דמי כולה סעודתיך."

אמר ליה: "לא."

נקטיה בידיה ואוקמיה ואפקיה.

אמר: "הואיל והווי יתבי רבנן ולא מחו ביה. שמע מינה קא ניהא

להו." איזיל איכול בהו קורצא בי מלכא.

אזל אמר ליה לקיסר: "מרדו בכ יהודאי."

א"ל: "מי יימר?"

א"ל: "שדר להו קורבנא חזית אי מקרבין ליה?"

אזל שדר בידיה עגלא תלתא בהדי. דקאתי שדא ביה מומא

בניב שפתים; ואמרי לה בדוקין שבעין דוכתא דלדידן הוה

מומא ולדידהו לאו מומא הוא.
סבור רבנן לקרוביה משום שלום מלכות.
אמר להו רבי זכריה בן אבקולס: "יאמרו בעלי מומין קריבין
לגבי מזבח?!"
סבור למיקטליה דלא ליזיל ולימא.
אמר להו רבי זכריה: "יאמרו מטיל מום בקדשים יהרג?!"
אמר רבי יוחנן: ענוותנותו של רבי זכריה בן אבקולס החריבה
את ביתנו ושרפה את היכלנו והגליתנו מארצנו.

שדר עלוייהו לנירון קיסר.
כי קאתי שדא גירא למזרח אתא נפל בירושלים.
למערב אתא נפל בירושלים.
לארבע רוחות השמים אתא נפל בירושלים.
א"ל לינוקא: "פסוק לי פסוקיך."
אמר ליה: (יחזקאל כה) "ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי
ישראל וגו'"
אמר: קודשא בריך הוא בעי לחרובי ביתיה ובעי לכפורי ידיה
בההוא גברא.
ערק ואזל ואיגייר ונפק מיניה ר"מ.

שדריה עילויהו לאספסיינוס קיסר.
אתא צר עלה תלת שני.
הוו בה הנהו תלתא עתירי: נקדימון בן גוריון ובן כלבא שבוע
ובן ציצית הכסת.

נקדימון בן גוריון שנקדה לו חמה בעבורו.
בן כלבא שבוע שכל הנכנס לביתו כשהוא רעב ככלב יוצא
כשהוא שבע.

בן ציצית הכסת שהיתה ציצתו נגררת על גבי כסתות.
איכא דאמרי שהיתה כסתו מוטלת בין גדולי רומי.
חד אמר להו: אנא זיינא להו בחיטי ושערי.
וחד אמר להו: בדחמרא ובדמלחא ומשחא.
וחד אמר להו: בדציבי.

ושבחו רבנן לדציבי דרב חסדא כל אקלידי הוה מסר לשמעיה
בר מדציבי. דאמר רב חסדא אכלבא דחיטי בעי שיתין אכלבי
דציבי.
הוה להו למיזן עשרים וחד שתא.

הוּוּ בהו הנהו בריוני.
אמרו להו רבנן: ניפוק ונעביד שלמא בהדייהו.
לא שבקינהו.

אמרו להו: ניפוק ונעביד קרבא בהדייהו.
אמרו להו רבנן: לא מסתייעא מילתא.
קמו קלנהו להנהו אמברי דחיטי ושערי.
והוה כפנא.

מרתא בת בייתוס עתירתא דירושלים הויא שדרתה לשלוחה
ואמרה ליה: "זיל אייתי לי סמידא"
אדאזל איזדבן. אתא אמר לה: "סמידא ליכא, חיורתא איכא."
אמרה ליה: "זיל אייתי לי."

אדאזל אזדבן. אתא ואמר לה: "חזירתא ליכא, גושקרא איכא."
א"ל: "זיל אייתי לי."
אדאזל אזדבן. אתא ואמר לה: "גושקרא ליכא, קימחא דשערי
איכא."
אמרה ליה: "זיל אייתי לי"
אדאזל איזדבן. הוה שליפא מסאנא. אמרה: "איפוק ואחזי אי
משכחנא מידי למיכל."
איתיב לה פרתא בכרעא ומתה.
קרי עלה רבן יוחנן בן זכאי (דברים כח) "הרכה בך והענוגה
אשר לא נסתה כף רגלה"
איכא דאמרי גרוגרות דר' צדוק אכלה ואיתניסא ומתה.
דר' צדוק יתיב ארבעין שנין בתעניתא דלא ליחרב ירושלים כי
הוה אכיל מידי הוה מיתחזי מאבראי.
וכי הוה בריא מייתי ליה גרוגרות מייץ מייהו ושדי להו.
כי הוה קא ניחא נפשה אפיקתא לכל דהבא וכספא שדיתיה
בשוקא אמרה האי למאי מיבעי לי והיינו דכתיב: (יחזקאל ז)
"כספם בחוצות ישליכו."